

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt onsdag den 12. august 2026

Sag BS-15876/2026-HJR

A
(advokat Karsten Thomas Henriksen)

mod

B
(advokat C)

A har under forberedelsen af denne sag anmodet om, at Højesteret enten bestemmer, at B som følge af en interessekonflikt ikke kan lade sig repræsentere af advokatfirmaet D, eller giver tilsagn om, at A kan indhente et responsum om spørgsmålet fra Advokatrådets Responsumudvalg.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Kristian Korfits Nielsen, Jørgen Steen Sørensen og Søren Højgaard Mørup.

Påstande

A har anmodet Højesteret om enten at bestemme, at B som følge af en interessekonflikt ikke kan lade sig repræsentere af advokatfirmaet D, eller at give tilsagn om, at A kan indhente et responsum om spørgsmålet fra Advokatrådets Responsumudvalg.

B har udtalt sig imod, at A's anmodninger imødekommes.

Sagsfremstilling

Advokat E var i perioden fra den 22. juni 2018 til den 2. oktober 2025 formand for bestyrelsen i X-koncernen samt advokat for koncernen og dens reelle ejer, F. Efter det oplyste indgår A i X-koncernen.

I december 2022 anlagde A retssag mod B om, hvorvidt lov nr. 1311 af 27. september 2022 om ændring af lov om leje og lov om boligforhold (loft over huslejestigninger som følge af udviklingen i nettoprisindekset) udgør ekspropriation efter grundlovens § 73. Sagen blev henvist til Østre Landsret i 1. instans, jf. retsplejelovens § 226, stk. 1. B har under hele sagen været repræsenteret af advokat C fra advokatfirmaet D.

I september 2024 blev det offentliggjort, at advokat E skiftede til advokatfirmaet D, hvor han den 1. marts 2025 blev registreret som indehaverpartner.

Det fremgår af sagen, at advokatfirmaet D i april, juni, august og oktober 2025 udstedte fakturaer til X ApS.

Den 14. november 2025 indgav advokat Karsten Henriksen en klage til Advokatnævnet over advokat C's adfærd.

Den 28. april 2026 afviste Advokatnævnet advokat Karsten Henriksens klage. Af afgørelsen fremgår bl.a.:

"Advokatnævnet lægger det som ubestridt til grund, at du har indgivet klagen på egne vegne.

Advokatnævnet har gennemgået sagen og har på den baggrund besluttet at afvise din klage, fordi nævnet finder, at du ikke har retlig interesse i det forhold, klagen angår. Nævnet har herved lagt vægt på, at interessekonfliktreglerne har som altovervejende formål at beskytte advokatens nuværende eller tidligere klienter, og andre end disse personer vil derfor som udgangspunkt ikke have den fornødne retlige interesse i en klage, der angår interessekonflikt.

Da du ikke ses personligt at have haft en klientrelation til hverken advokat C eller advokat E, finder Advokatnævnet, at du som udgangspunkt ikke nyder beskyttelse efter disse regler. Den omstændighed, at du repræsenterer A i en verserende sag mod advokat C's klient, kan efter nævnets vurdering ikke føre til fravigelse af udgangspunktet.

Advokatnævnets afgørelse betyder, at nævnet ikke behandler din klage yderligere.

Reglen om, at Advokatnævnet kan afvise klager fra personer, der ikke har retlig interesse i det forhold, klagen angår, står i retsplejelovens § 147 b, stk. 3, og i § 10, stk. 1, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 1630 af 19. december 2024 om Advokatnævnets virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v."

Den 5. maj 2026 anmodede advokat Karsten Henriksen Advokatrådets Responsumudvalg om at afgive et responsum om følgende tre spørgsmål:

- "1. Er det foreneligt med de advokatetiske regler, at den sagsøgte modpart i en retssag repræsenteres af en advokat, "Advokat A", i et advokatfirma, der har fået tilknyttet en indehaverpartner, "Advokat B", der samtidig fungerer som advokat for den koncern, og bestyrelsesformand i det moderselskab, hvor det sagsøgende klientselskab er et helejet datterselskab, uden selvstændig bestyrelse?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, bør Advokat A i en sådan situation udtræde af retssagen?
3. Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende, skal udtræden også ske selvom Advokat B siden er ophørt med at være advokat for, og er fratrådt som bestyrelsesformand for det nævnte moderselskab?"

Den 21. juli 2026 afviste Advokatrådets Responsumudvalg at afgive udtalelse i sagen, idet udvalget anførte bl.a.:

"Det fremgår af Advokatsamfundets vedtægt § 26, stk. 1, at Advokatrådet på begæring af en advokat eller et advokatselskab kan afgive responsum om god advokatskik eller andre spørgsmål, der er af almindelig interesse for advokater i deres virksomhed.

Det fremgår endvidere af § 26, stk. 4, at Advokatrådet under en verserende sag efter parternes eller rettens anmodning til vejledning for retten kan afgive responsum om et omtvistet salær eller om god advokatskik i en sag, der ikke har været påkendt af Advokatnævnet.

Responsumudvalget har noteret sig, at omend spørgsmålene er formuleret som generelle spørgsmål, vedrører de aktuelle retssager og kan have en direkte betydning for disse verserende sager.

Det er på den baggrund udvalgets opfattelse, at anmodningen til responsumudvalget skulle have været fremsendt efter vedtægtens § 26, stk. 4.

Efter Responsumudvalgets opfattelse skal vedtægtens § 26, stk. 4, forstås således, at hvis udvalgets responsum er til brug for en retssag, forudsætter det, at enten begge parter er enige om at anmode om et responsum eller at retten anmoder om responsummet.

Responsumudvalget afviser af den grund at afgive udtalelse i sagen."

Parternes synspunkter

A har anført navnlig, at advokatfirmaet D befinder sig i en interessekonflikt og må udtræde som advokat for B i sagen.

Advokater skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, 1. pkt. Advokatnævnet behandler klager over advokaters adfærd, jf. retsplejelovens § 147 b. Advokatrådet fører tilsyn med advokater, jf. retsplejelovens § 143, stk. 2, 1. pkt.

Retten har på embeds vegne at afvise personer, der ikke har ret til at give møde for andre, jf. retsplejelovens § 261, stk. 2. Retten påser desuden på embeds vegne, at den, der møder som rettergangsfuldmægtig for en part, er befuldmægtiget hertil, jf. retsplejelovens § 265, stk. 1, jf. stk. 2, om advokater.

Retsplejelovent anfører ingen steder, at spørgsmål om interessekonflikter og advokatrepræsentation skal afvises fra domstolene, hvis spørgsmålet ikke forud er blevet behandlet af Advokatnævnet.

Det er således uden betydning for Højesterets prøvelse af spørgsmålet om advokatrepræsentation, om der verserer en klagesag for Advokatnævnet eller er truffet en afgørelse af Advokatnævnet. Det er for så vidt også uden betydning, at der er indleveret en anmodning til Advokatrådets Responsumudvalg, idet et responsum dog vil kunne give vejledning til Højesteret om spørgsmålet om advokatrepræsentation.

Domstolene skal sikre overholdelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, herunder artikel 6 om retten til en retfærdig rettergang og artikel 8 om retten til fortrolig kommunikation.

Hvorvidt advokatfirmaet D befinder sig i en interessekonflikt, beror på, om de oplysninger, som advokat E besidder om A og reel ejer F, vil kunne benyttes af advokatfirmaet D i den verserende sag. Blot en potentiel risiko herfor er tilstrækkelig til, at der er en interessekonflikt.

Idet fortroligheden mellem klient og advokat er beskyttet af Menneskerettighedskonventionens artikel 8, er det oplagt, at domstolene skal vurdere, om en advokat befinder sig i en interessekonflikt med den konsekvens, at advokaten må udtræde af sagen for at undgå risikoen for, at retssagen behandles i strid med Menneskerettighedskonventionen.

B har anført navnlig, at spørgsmålet om, hvorvidt advokatfirmaet D's repræsentation af B er i strid med de advokatetiske regler efter retsplejelovens § 147 b, stk. 1, henhører under Advokatnævnet, hvis afgørelser efter retsplejelovens §§ 147 d-g kan indbringes for domstolene.

A har ikke indgivet nogen klage til Advokatnævnet over det forhold, som skulle begrunde, at advokatfirmaet D af advokatetiske grunde skulle være afskåret fra at repræsentere B.

Advokat Karsten Henriksen har i eget navn klaget til Advokatnævnet over advokatfirmaet D's repræsentation af B. Denne klage er afvist af nævnet.

Da klagefristen i retsplejelovens § 147 b, stk. 2, er udløbet, er mulighederne for at klage over forholdet udtømt. Fristen i retsplejelovens § 147 b, stk. 2, kan ikke omgås ved i stedet at indgive en klage til Advokatrådets Responsumudvalg, og den kan heller ikke omgås ved at indbringe klagen direkte for domstolene.

Højesterets begrundelse og resultat

A har anmodet Højesteret om at bestemme, at B som følge af en interessekonflikt ikke kan lade sig repræsentere af advokatfirmaet D. A har anført bl.a., at en advokat hos advokatfirmaet D tidligere har været advokat for den koncern, som A indgår i. Højesteret er anmodet om enten selv at tage stilling til spørgsmålet om advokatrepræsentation på det foreliggende grundlag eller at give tilsagn om, at A kan indhente et responsum om spørgsmålet fra Advokatrådets Responsumudvalg.

Højesteret finder, at spørgsmålet om, hvorvidt advokat C handler i strid med god advokatskik ved at repræsentere B, er et spørgsmål, der i første række skal afgøres af Advokatnævnet. A har ikke klaget til Advokatnævnet, og nævnet har dermed ikke taget stilling til spørgsmålet. Om der foreligger en interessekonflikt, og om den er til hinder for, at B repræsenteres af sin nuværende advokat under sagen, kan derfor ikke indbringes for domstolene. Allerede som følge heraf er der ikke anledning til at anmode Advokatrådets Responsumudvalg om at afgive en udtalelse om de spørgsmål, som A har ønsket besvaret af udvalget. Højesteret tager herefter ikke A's anmodninger til følge.

THI BESTEMMES:

A's anmodning om, at Højesteret bestemmer, at B som følge af en interessekonflikt ikke kan lade sig repræsentere af advokatfirmaet D, eller giver tilsagn om, at A kan indhente et responsum om spørgsmålet fra Advokatrådets Responsumudvalg, tages ikke til følge.